

DE KNOP

(THE BUTTON)

Avondvullende komedie in twee bedrijven

door

BEN STARR

vertaling

Koen Wassenaar

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE KNOP - THE BUTTON** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BEN STAR** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1967, 1977 by BEN STARR

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Frank Forbes - een 30 jaar oude lopende zenuwzinking. Een man die op het punt staat door te draaien. Zenuwachtig maar opmerkzaam. Intelligent. Welbespraakt. Een man die er graag een einde aan wil maken, maar zint op wraak. Sluw. Argwanend. Een zeer redelijke vent die nooit boven zal komen drijven. Voor hem is zijn pistool niet alleen een wapen, maar ook een deel van zijn persoonlijkheid, zwaait ermee, speelt ermee, enzovoort. Hij is van nature geen moordenaar, dus wordt hij soms kwader dan nodig om te bewijzen dat hij wel wil moorden. Als hij opkomt draagt hij een buitenissige jas. Deze is hem vijf maten te groot. Hij zwemt erin. De jas hoeft er niet per se raar uit te zien, alleen maar veel te groot voor hem. Hij draagt een pyjamajasje, een spijkerbroek, één gymshoel en één instapper. Hij is kwetsbaar en het publiek moet hem aardig vinden.

Pat Jamison - een ordelijk, onzeker meisje van 26; zij is mooier dan dat zij zichzelf ziet. Te goed van vertrouwen. Zij spreekt haar teksten uit op een eerlijke, onschuldige toon. Ook zij is kwetsbaar. Tijdens het hele stuk draagt zij een leuke blouse en rok.

David Morgan - een goedgeklede, goed ogende, charmante man van rond de veertig. Een goed stel hersenen. Gewiekst. Slim. Kort gezegd een succesvol advocaat. Af en toe kamt hij zijn haar en gebruikt een mondwater. Vertrouw deze man niet - nooit.

Lucille Morgan - een aantrekkelijke, bemoeizieke vrouw van achter in de dertig. Ze is andere geëmancipeerde vrouwen ver vooruit. Ze heeft grote plannen voor zichzelf. Ze is het type dat de leiding neemt. Heeft altijd de touwtjes in handen. Slim. Gewiekst. Soms neerbuigend. Zeer efficiënt. Ze draagt dure maar niet opzichtige kleding. Achter deze buitenkant schuilt een bang iemand. Ze klampt zich vast aan haar aantrekkelijke echtgenoot. Houdt op beredeneerde wijze de relatie in stand die al lang geleden had moeten worden beëindigd. Maar ze houdt nog steeds van hem en

wil er geen afstand van doen. Zij en haar man zijn een volmaakt stel - twee aantrekkelijke adders die overal veilig tussendoor kronkelen waar anderen, als gevolg van de principes die zij zichzelf stellen, falen.

PLAATS:

Het advocatenkantoor van David Morgan in Manhattan en de aangrenzende ontvangstruimte.

TIJD:

Eerste Bedrijf - vrijdagochtend vroeg

Tweede Bedrijf - direct daaropvolgend.

EERSTE BEDRIJF

Het kantoor neemt het grootste deel van het toneel in beslag. Het decor is smaakvol. Wanden van panelen, leren banken en stoelen. Door een raam, dat links uit zicht is, valt daglicht binnen. Aan de achterwand zijn boekenplanken bevestigd en in de muur linksvoor is een ingebouwd drankenkabinet. Het bureau van David staat middenachter, voor een modern schilderij. Voor het bureau van David ligt een ovalen vloerkleed. Een schuifdeur vormt de scheiding tussen zijn kantoor en de kleine ontvangstruimte, die een hoek rechtsvoor in beslag neemt. De voordeur van de ontvangstruimte is in de achterwand. In de rechterwand van de ontvangstruimte is een kast met schuifdeur.

Als het doek opgaat, zien we Pat Jamison die bij haar baas op kantoor dictaat opneemt. Pat is een ordelijk, onzeker meisje van 26; in werkelijkheid mooier dan dat zij zichzelf ziet. David Morgan kijkt in één van de wetboeken op de planken, en is een goedgeklede, goed ogende, charmante man van rond de veertig.

David: Heb je dat? En bij Dietrich versus Dietrich kende de rechter aan mevrouw Dietrich een alimentatie van 800 dollar per maand toe en zeggenschap over de parkiet. Meneer Dietrich kreeg toestemming om de parkiet elke donderdag te bezoeken. *(een moderne telefoon met druktoetsen gaat over. Pat staat op en beantwoordt met haar gebruikelijke, de perfecte secretaresse, fluwelen, opgewekte stem)*

Pat: *(in de hoorn)* Het kantoor van meneer Morgan, met wie spreek ik?... O, hallo... Ja, hij is er. Momentje, alstublieft. *(tegen David)* Meneer Morgan, uw vrouw is aan de lijn.

David: Dank u, juffrouw Jamison. *(als David naar Pat loopt, duwt zij de hoorn hard tegen zijn borst, wat hem verrast en pijn doet. In de hoorn)* Lucille, ik bel je zo terug. *(hangt op. Houdt zijn borst vast)* Waarom deed je dat?

Pat: Omdat ze zo blij klonk. David, waarom klinkt je vrouw plotseling zo blij?

David: Hoe moet ik dat nou weten? Misschien heeft ze een slechte dag.

Pat: Wanneer ga je het haar vertellen?

David: Dat wilde ik gisterenavond doen, maar het bleek onze trouwdag te zijn.

Pat: O, ik snap het al. *(wijst naar de ingelijste foto op zijn bureau)* Je

houdt rekening met haar gevoelens. Nou, ik heb ook gevoel. *(wetende wat er komen gaat, gaat David achter zijn bureau staan en opent een lade, en pakt uit automatisme een zelfde foto van een stapel foto's van zijn vrouw. Pat haalt de foto van zijn vrouw uit het lijstje, verscheurt hem en gooit de snippers in de prullenbak)*

David: Ik was vergeten om een cadeautje voor haar mee te nemen. We hadden een vreselijke ruzie.

Pat: Dat was het ideale moment geweest om het haar te vertellen. *(als David de vervangende foto van zijn vrouw in het lijstje gaat doen, gaat de deur van de ontvangstruimte een klein beetje open en steekt iemand zijn hoofd naar binnen, behoedzaam, Het hoofd is van Frank Forbes, een 30 jaar oude lopende zenuwzinking. Stilletjes komt hij de ontvangstruimte binnen en zijn jas springt meteen in het oog. Deze reikt bijna tot op zijn enkels. Zijn handen gaan volledig in de mouwen verborgen. Aan één voet heeft hij een vuile witte gymschoen en aan de andere een afgetrapte bruine instapper. Hij luistert aan de gesloten deur van het kantoor van David)*

David: Hoe kan iemand zijn vrouw vertellen dat hij bij haar weggaat op hun achttiende trouwdag? *(als Pat kwaad op weg gaat naar haar kantoor, doet Frank in het vertrek ernaast de deur op de knip zodat er geen vreemden binnen kunnen komen. Pat, die haar eigen kantoor binnen wil gaan, schuift de deur open, waardoor ze zowel zichzelf als Frank aan het schrikken maakt. Frank schiet langs haar heen het kantoor van David binnen)*

Frank: *(tegen David)* Adder! Rat! Spuugbak!

Pat: Meneer Morgan, er is hier een meneer die u spreken wil.

David: Weet u zeker dat u bij het juiste kantoor bent? *(Frank ziet een dure draadsculptuur. Hij grist hem weg en buigt hem uit model)* Dat is een originele. Vertrekken of ik...

Frank: Jij wat? Verhoogt de alimentatie? *(David en Pat wisselen een blik uit)*

Pat: *(als een voldongen feit)* Een verliezer.

David: *(bestudeert Frank)* U komt mij bekend voor. U bent - eh - eh

Frank: Ik zal je een aanwijzing geven. Vroeger was ik een mens.

David: Er is een vage gelijkenis met iemand.

Frank: Houdt dat persoon in gedachte en trek er dertig kilo af. *(trekt zijn jas open)*

David: Forbes! U bent Frank Forbes! *(Frank geeft tweemaal een vlak applaus)*

Pat: Meneer Morgan, als u mij verder niet nodig heeft, ik moet nog wat typewerk afmaken.

David: Ga uw gang, juffrouw Jamison. Goed, Forbes, hoe gaat het met u? *(Pat doet een stap in de richting van haar kantoor, dan verstijft ze. Maar David weet zijn kalmte te bewaren als ze het pistool zien dat Frank uit zijn zak heeft opgevestigd)*

Opmerking: Het pistool mag niet louter als bedreiging worden gebruikt. Het moet een voorwerp worden waarmee wordt gespeeld, in geknepen wordt, mee wordt gezwaaid, etc. Kortom, het moet de wisselende gemoedstoestand van Frank weerspiegelen; woede, berouw, schaamte, etc. Middels de acteurs moet het publiek zich echter ten alle tijde ervan bewust blijven dat het pistool dodelijk kan zijn, dat het geen rekwisiet is.

Pat: *(de angst maakt haar tong los. Ze praat dwars door de tekst van David heen)* Een pistool. Dat is een pistool. Een echt pistool. Niet zo een neppistool dat er nep uitziet.

David: Forbes, als u iets dwarszit, valt daar vast wel over te praten....

Pat:Neppistolen zien er nep uit, maar een echt pistool ziet er vreselijk echt uit en niet als een pistool in de film, maar echt zoals een pistool er uit hoort te zien, en geloof mij maar, dat is een echt pistool en....

David:Zonder een toevlucht tot.... *(tegen Pat)* Stop met dat gewauwel!

Pat: Wauwelen. Wauwel ik. Natuurlijk wauwel ik. Ik kan mijzelf horen! *(de telefoon gaat. Pat schrikt ervan)* Za-zal ik opnemen, meneer Forbes?

David: Dat moet je niet aan hem vragen. Dit is mijn kantoor.

Pat: Maar het is zijn pistool.

Frank: Neem op, maar geen geintjes.

Pat: *(gaat naar de telefoon, geagiteerd)* Geintjes zegt ie, terwijl mijn hart in mijn keel bonst en ik flauw zou kunnen vallen van angst en vanbinnen... *(in de hoorn, de perfecte secretaresse)* Het kantoor van meneer Morgan, met wie spreek ik? *(geërgerd)* O... Nee, vandaag niet, mama... Het kan echt niet... Gewoon omdat... Ga dan alleen lunchen. Daar ga je echt niet dood aan, mam... Dag, mam. *(hangt op)* Ik had er nooit aan moeten beginnen om met haar te gaan lunchen. Eerst was het één keer per maand, nu moet ik verdomme elke week....

David: Juffrouw Jamison, kunnen wij uw moeder even vergeten, alstublieft.

Pat: Dat probeer ik al jaren.

David: *(pakt zijn portemonnee)* Forbes, ik heb veertig dollar bij me.

Frank: Ik ben hier niet om iemand te beroven. Zo diep ben ik nog niet gezonken. Ik wil je alleen maar vermoorden. *(David is geschokt. Pat hapt naar adem)* Jou niet, juf. Ik ga mijzelf vermoorden en hem.

Pat: *(hoopvol)* In die volgorde? *(Frank kijkt haar vernietigend aan)*

David: Jaarlijks scheiden er miljoenen mensen. Die schieten niet allemaal de advocaat van hun vrouw neer.

Frank: Laten we een trend beginnen.

Pat: O, schat! *(slaat haar armen om David heen)*

Frank: A-ha! Stiekem van bil met de secretaresse, hè?

David: *(maakt zich van Pat los)* Er is absoluut niets gaande tussen mij en juffrouw Jamison.

Pat: Uiteraard niet. En ik zou het waarderen als u zoiets moois en zeldzaams niet met iets platvloers als, van bil gaan, wilt vergelijken.

Frank: Pak een potlood. *(Pat kijkt naar David voor bevestiging. Hij schudt nee. Ze vragen zich nu af waarom Frank in de lucht doet alsof hij een nummer draait en zijn pistool vasthoudt alsof het de hoorn van een telefoon is. Frank, tegen het pistool, vriendelijk)* Hallo? Mag ik meneer Morgan, alstublieft? *(tegen David, kwaad)* Ik zei dat ik meneer Morgan wil spreken!

Pat: Eh - meneer Morgan, er is telefoon voor u. *(David zet voet richting de deur)*

Frank: Waar denk jij heen te gaan?

David: De telefoon aannemen.

Frank: Die hangt vlak voor je. *(wijst naar de lucht in de buurt)*

David: *(grinnikt onschuldig)* O, sorry. Ik dacht dat hij in de kamer hiernaast overging.

Frank: Dat je dat kan zeggen zonder een spier te vertrekken.

David: *(onzeker heft hij zijn hand op en neemt een denkbeeldige hoorn op, dan praat hij tegen zijn hand)* Hallo?

Frank: *(beleefd)* Meneer Morgan, Frank Forbes. Wilt u dat uw secretaresse een potlood pakt, of heeft u liever een kogel in uw reet?

David: *(tegen Pat)* Het potlood. *(Pat pakt vlug een potlood van het bureau van David en zwaait ermee naar Frank)*

Frank: *(tegen het pistool, vriendelijk)* Tot ziens, meneer Morgan. *(hangt het pistool op)*

David: *(tegen zijn hand, vriendelijk)* Tot ziens, meneer Forbes. *(hangt zijn hand op, tracht Frank te evenaren)*

Frank: Schrijf dit nummer op. 279-1996. *(Pat schrijft het nummer op een blocnote en gaat dan snel naar Frank om het hem te laten zien, die het pistool in haar maag duwt terwijl hij het controleert)* Prima.

Draai het.

David: Mag ik vragen naar het belang van dit telefoongesprek? *(bij wijze van antwoord steekt Frank zijn tong uit naar David en maakt een 'lekker-puh' geluid)* Ik sta erop dat u mij zegt wie u gaat bellen.

Frank: Je staat erop? Waar denk je verdomme dat je bent, dat je voor een met zorg gekozen jury staat? Acht blanken en vier zwarten? Voornamelijk protestants, genoeg katholieken en twee joden? Dit is geen hamer, dit is een pistool. Ik kan je met één schot niet ontvankelijk verklaren.

Pat: Meneer Forbes, als u van plan bent iemand te vermoorden, heeft hij het recht te weten waarvoor u zijn telefoon gebruikt.

Frank: *(tegen David)* Je verdient deze meid niet. *(tegen Pat)* Aan jou zal ik het vertellen. Als hij wil meeluisteren, moet hij dat zelf weten. Het doel van het telefoontje is om mijn ex-vrouw Gloria aan de lijn te krijgen.

Pat: U houdt nog steeds van haar.

Frank: Ik haat 'r!

Pat: *(tegen David)* Ik hoor aan zijn stem dat hij diep vanbinnen nog altijd van haar houdt.

Frank: Ik haat 'r! *(keert zich om en richt het pistool op David, die hem van achteren besloopt)* Ik wil nog één keer de kans hebben om Gloria te vertellen dat ze naar de hel kan lopen.

David: Ze-e-eg, zou het niet veel meer voldoening geven wanneer je haar dat persoonlijk zou toevoegen?

Pat: *(valt hem bij)* Je hebt volkomen gelijk.

David: Er gaat niets boven een belediging in levende lijve.

Pat: Zeker bij vrouwen.

David: Misschien kunt u er zo'n... *(maakt een lekker-puh geluid)* bij doen. Ze-e-eg, laten we een taxi pakken en bij je ex langsgaan? Ik betaal.

Pat: Misschien kunnen we het haar met ons allen toevoegen? *(ze grinnikt om haar grapje en David valt haar bij. Frank legt hen met zijn blik het zwijgen op)*

Frank: Alleen omdat ik je ga vermoorden, is nog geen reden om mijn intelligentie te beledigen. *(imiteert de manier waarop David 'zeg' uitspreekt. Dwingt David achteruit met het pistool)* Ze-e-eg. Ze-e-eg. Ze-e-eg.

David: Wees redelijk, Forbes. Mij vermoorden, zou niets oplossen.

Frank: Elke keer dat er een advocaat sterft, komt dat de luchtvervuiling ten goede.

Pat: Meneer Forbes, heeft u misschien zin in een kopje koffie?

Frank: *(tegen David)* Gloria was bereid om een eerlijke regeling met

mij te treffen, toen kwam jij op de proppen!

David: Een goede advocaat probeert voor zijn cliënt het beste eruit te halen wat erin zit.

Frank: Je hebt haar opgestookt met visioenen van maandelijkse betalingen. Zelfs de moeder van het jaar had daarvoor haar man in de steek gelaten!

Pat: Of heeft u liever een kopje thee?

Frank: Als jij niet je knechtjes had, die bij mensen jouw kaartjes onder de deur schuiven, dan had ze nooit van jou gehoord!

David: Hoe durft u mij van colportage te beschuldigen?

Pat: We hebben ook bouillon of cola of seven-up of appelsap of magere...

Frank: Ga je dat vervloekte nummer nog draaien! *(als Pat snel begint te toetsen)* En geen trucjes of ik knal bij je vriendje om te beginnen een oor of zijn neus eraf.

Pat: *(tegen Frank, nadat zij aan de telefoon heeft geluisterd)* Het is La Grande Dame schoonheidssalon.

Frank: Precies. Zeg ze dat Frank mevrouw Forbes wil spreken.

Pat: *(in de hoorn)* Zou u tegen mevrouw Forbes willen zeggen dat Frank haar spreken wil?

Frank: Iedere vrijdag om deze tijd heeft ze een afspraak bij die salon. Haar blindedarmontsteking kwam op een vrijdag. Ze liet de ambulance dubbel-geparkeerd wachten tot ze klaar was

David: Dat geloof ik niet. *(als weerwoord steekt Frank zijn middelvinger naar hem op)*

Pat: *(aan de telefoon)* Ja? *(tegen Frank)* Ze weigert aan de telefoon te komen. *(Frank houdt het pistool tegen haar hoofd. In de hoorn, bang)* Juffrouw, zou u dat willen herhalen? Duidelijk? *(Pat houdt de hoorn bij Frank tegen zijn oor. Hij is haast in tranen als hij luistert. Gefrustreerd richt hij het pistool op de telefoon)*

David: Misschien als u haar persoonlijk gaat opzoeken....

Frank: *(opnieuw maakt hij tegen David het lekker-puh geluid. Tegen Pat)* Zeg dat ze aan de lijn moet blijven.

Pat: *(in de hoorn)* Heeft u een momentje, alstublieft? *(ze drukt op de knop waarmee ze iemand in de wacht zet. Frank pijnigt zijn hersenen voor een idee)*

Frank: Ik weet hoe ik haar aan de lijn kan krijgen! Zeg haar dat Frank gaat trouwen en wil dat Gloria met een escorte op de receptie komt.

Pat: *(drukt op een knopje; in de hoorn)* Wilt u tegen mevrouw Forbes zeggen dat Frank gaat trouwen en wil dat Gloria met een escorte naar de receptie komt.

Frank: Op het jacht van zijn verloofde.

Pat: *(in de hoorn)* Op het jacht van zijn verloofde.

Frank: Daar gaan haar valse wimpers wel recht van overeind staan.

Pat: *(automatisch, in de hoorn)* Daar gaan haar valse wimpers wel....
(beseft het zich; stopt)

David: Luister, Forbes...

Frank: Nee!

David: Ik heb nog niets gezegd.

Frank: Maar je hebt nagedacht. Als advocaten nadenken, raken er burgers in problemen.

Pat: *(in de hoorn)* O! *(tegen Frank)* Ze belt zo terug. *(in de hoorn, snel, bang als zij Frank ziet naderen)* Juffrouw, wilt u dat alstublieft herhalen? *(ze houdt de hoorn tegen het oor van Frank, die het pistool tegen haar hoofd houdt. Hij luistert, knikt, verwijdert zich. Pat, in de hoorn)* Het nummer is 474-8027... Graag gedaan. *(als ze ophangt, horen we het geluid van iemand die de voordeur probeert. Pat en David wisselen een hoopvolle blik uit)*

Frank: Vergeet het maar. Ik heb hem op slot gedaan. *(de niet zichtbare klopt nu op de voordeur, rammelt eraan, dan stilte)* Juffrouw Jamison, ik wil een bordje met de tekst 'Kantoor vandaag gesloten'. *(Pat kijkt langs Frank naar David. Hij schudt nee. Frank betrapt ze en begint in de lucht een nummer te draaien, zoals zoëven, kijkt naar de telefoon op het bureau, nu toetst hij in de lucht een nummer, dan praat hij vriendelijk in het pistool)* Hallo, mag ik meneer Morgan, alstublieft?

David: *(tegen zijn hand)* Hallo, meneer Forbes.

Frank: *(keert zich pijlsnel om naar David)* Hoe wist je dat ik het was?

David: *(geschrokken als hij merkt dat hij in de loop kijkt)* Wie wie anders zou - ?

Frank: Nu ik je toch aan de lijn heb, wil ik je eraan herinneren dat ik geen spelletje speel. Ik wil dat je secretaresse 'Kantoor vandaag gesloten' typt, of - *(hij vuurt een schot af en er gaat een lamp aan diggelen, de kap valt op de grond, wat iedereen, ook Frank, angst aanjaagt)* **(Opmerking: de lamp bevat een relais waardoor de voet van de lamp in diverse stukken breekt)** Nog vragen, meneer Morgan?

David: Geen vragen, meneer Forbes. *(Frank hangt zijn pistool op. David hangt zijn hand op)* Pat...

Pat: *(trilt)* Ik weet het. Ik zat ook op de lijn. *(Pat gaat snel de ontvangstruimte in en neemt plaats achter haar bureau. Frank posteert zichzelf in de deuropening zodat hij ook een oogje op David kan houden)*

David: Forbes, je kan maar beter zorgen dat je hier wegkomt, voordat

iemand dat schot bij de politie meldt.

Frank: In New York? De schoten van gisteren zijn nog niet eens gemeld.

Pat: (*achter haar schrijfmachine, zenuwachtig*) Nog een bepaald soort papier?

David: Het is niet eerlijk om het mij aan te rekenen als ik een zaak win.

Pat: Ik heb geschept wit of kanariegeel.

David: Wat zou er van ons land terecht moeten komen als advocaten met opzet probeerden te verliezen?

Frank: Kanariegeel.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto